

הנסיכה מתחת פני האדמה

גרמניה

היה היה פעם מלך עשיר מאוד ולו שלושה בנים. לפני שמת הוא חילק את כל רכושו ביניהם. השנים הגדולים בזבזו את כל הירושה על הילולות ומאבקי כוח, ובסוף לא נשאר להם כלום. אך השלישי, הצעיר ביותר, ניצל יפה את חלקו. הוא התחתן ואישתו הולידה בת יפהפה. כשהבת גדלה המלך ציווה לבנות ארמון מהודר תחת פני הקרקע ואז הוציא להורג את האדריכל שבנה אותו. הוא סגר את בתו בארמון תת-קרקעי זה ושלח כרוזים לכל העולם להודיע שמי שימצא את בת המלך יוכל לקבל אותה לאישה, אך מי שיכשל למצוא, ימות. רבים אנשים צעירים ניסו את מזלם, אך אחרי שכולם אבדו את חייהם נמצא בחור צעיר ויפה ביותר שהיה חכם כמו שהיה יפה והחליט לנסות אף הוא.

תחילה הוא הלך לרועה צאן וביקש ממנו להסתירו בתוך עור של טלה, ולהביאו לפני המלך בתחפושת זו. הרועה שוכנע ולקח עור כבש זהוב, תפר את הצעיר בתוכו, הוסיף לו גם אוכל ושתייה וכך הביא אותו לגנו של המלך. המלך ראה את הטלה בעל גיזת הזהב ושאל את הרועה "האם תמכור לי את הטלה הזו?" "לא, מלכי" ענה הרועה "לא אוכל למכור אותו, אך אני מוכן ללכת לקראתך ולהשאיל לך אותו לשלושה ימים, ללא כל תמורה. אחר כך תהיה חייב להחזיר לי אותו." המלך הסכים לכך ולקח את הטלה כדי להראותו לבת שלו. בארמונו עבר דרך חדרים רבים עד שהגיע לדלת נעולה. אזי קרא "פתחי, סארטארה מארטארה של האדמה!" והדלת נפתחה מעצמה. הוא ירד עם הטלה למטה, עבר עוד מספר חדרים עד שהגיע לדלת נעולה נוספת. ושוב קרא "פתחי סארטארה מארטארה של האדמה!" וגם הדלת הזו נפתחה כמו הקודמת והם נכנסו

לדירת הנסיכה, בה הרצפה, התקרה והקירות היו מכסף טהור.

המלך חיבק את הנסיכה ונתן לה את הטלה. היא שמחה מאוד לראות יצור זהוב זה, ליטפה אותו ושיחקה איתו.

הטלה השתחרר מידיה והיא אמרה "ראה, אבא, הטלה חופשי."

והמלך ענה "זה רק טלה, למה שלא יהיה חופשי?"

הוא עזב את הטלה אצל הנסיכה והלך לענייניו.

בלילה הצעיר יצא מעור הטלה. כשהנסיכה

ראתה את הבחור היפה התאהבה בו מיד ורק שאלה "מדוע התחפשת בעור טלה?"

והוא ענה "כשראיתי כמה אנשים ניסו להשיגך ואבדו את חייהם תוך כדי כך, המצאתי תעלול וכך באתי אליך."

הנסיכה אז אמרה שעשה תעלול טוב אך עוד לא ניצח. אבא שלה יודע קסמים והוא יהפוך

אותה ואת נשות החצר לברווזים וישאל אותו "מי מהברווזים האלה היא הנסיכה?" אבל אז

היא תסובב את ראשה ותתחיל לנקות את הנוצותיה במקור, וכך הוא יוכל להבחין בה.

הם בילו יחד שלושה ימים, שוחחו וליטפו זה את זה אך בינתיים הרועה חזר אל המלך

ודרש את הטלה שלו. הצעיר לבש שוב את הגזה וכשהמלך הגיע ביקשה הנסיכה

שישאיר לה את הטלה. אך המלך אמר "לא אוכל להשאיר לך אותו כי קיבלתי אותו רק

בהשאלה" והחזיר את הטלה לרועה.

אזי הצעיר יצא מעור הטלה והלך למלך באומרו "מלכי, אני משוכנע שאוכל למצוא את

בתך."

המלך ראה את הצעיר, התפלא מיופיו וניסה לשכנעו לוותר על המשימה "אני מרחם עליך,

איש צעיר. רבים כבר שילמו על כך בראשם וגם אתה תאבד את חיך."

אך הצעיר אמר "אני מקבל את תנאיך, מלכי. אמצא את הנסיכה או אמות."

המלך הוביל אותו לארמון ועברו ביחד

בחדרים רבים עד שהגיעו לדלת נעולה. אז

אמר הצעיר למלך "אמור את המילים שיפתחו

את הדלת?"
"מה עלי לאמר?" שאל המלך "אולי לקרוא
'שה-שה-שה?'"
"לא" ענה ההוא "אמור 'פתחי סארטארה
מארטארה של האדמה'"
כשרק נשמעו המילים האלה הדלת נפתחה
מיד. המלך כעס מאוד ובמיוחד כאשר גם
הדלת השניה נפתחה באותה הצורה, הם
נכנסו לארמונה של הנסיכה ומצאו אותה שם.
אבל אז אמר המלך "נכון, מצאת את הנסיכה,
אבל עכשיו אני אפוך אותה ואת נערות החצר
שלה לברווזים ועליך לנחש בין כל אלה מי
הבת שלי."
והוא מיד הפך את כל אלה שבארמון
התת-קרקעי לברווזים. "עכשיו אמור, מי מהם
הנסיכה?"
הנסיכה, בהתאם להסכם, התחילה לנקות
את נוצותיה במקורה והצעיר הצביע עליה
באומרו "הנה הנסיכה, הבת שלך."
למלך לא נשאר אלה לתת לו אותה לאישה,
והם חיו יחד בעושר ובאושר.